

en af dem har begået kriminalitet, så får han en karensperiode, og i den karensperiode kan han ikke søge dansk statsborgerskab. Og så siger folk: Nå, er det sådan, det hænger sammen. Hvorfor skal de ringe til mig og spørge om det? Hvorfor kan de ikke bare slå det op på nettet?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Det må være, fordi de enten ikke har adgang til nettet, eller fordi de ikke kan finde ud af det, for det står der da. Cirkulæret ligger på nettet. Der står – ja, der står ikke, hvorfor de to tyrkiske fætre ikke har søgt dansk statsborgerskab – men der står da, at der er en karenstid. Det står som bilag til cirkulæret. Jeg går ud fra, at det ligger på nettet – der nikkes på de rigtige steder – så de, der kan finde ud af at bruge nettet, godt kan finde det. Det er fuldstændig offentligt tilgængeligt. Og man må også gerne ringe til mig og spørge, hvis det skulle være. Men det kan man altså godt finde ud af. Biblioteket vil sikkert også være behjælpeligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks fremtidige finansiering af globale udfordringer (den globale ramme).

Af Morten Helveg Petersen (RV) m.fl.
(Fremsat 19/10 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Kl. 13.40

Forhandling

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen kan hverken anbefale rammen eller udformningen af den globale ramme, som Det Radikale Venstre foreslår – ikke fordi vi ikke gerne vil finde globale løsninger på problemer som miljø, sundhed, fred og sikkerhed, men regeringen kan ikke tilslutte sig den opdeling af verdens problemer, som kommer til udtryk i beslutningsforslaget.

Der vil i givet fald blive tale om en kunstig opdeling mellem på den ene side kampen mod fattigdom og på den anden side indsatsen for et bedre miljø og for fred og sikkerhed og global sundhed. Fattigdom er ikke et isoleret problem, tingene hænger sammen.

I den udviklingspolitiske plan, som hedder »Sikkerhed, vækst – udvikling«, fra august i år, har regeringen fremlagt sin måde at fokusere og effektivisere udviklingssamarbejdet på. Udviklingspolitikken er et udenrigspolitisk instrument, som skal ses i sammenhæng med andre. Lad mig give et par eksempler.

Handel og øget markedsadgang er noget af det allervigtigste for udviklingslandene, det er ægte hjælp til selvhjælp. Ifølge Verdensbanken kan handelsliberaliseringer potentielt løfte 140 millioner mennesker ud af fattigdom i 2015. Derfor skal udviklingsbistand, handelsteknisk bistand og markedsadgang spille tæt sammen. Målet er at sikre de fattige lande den fulde gevinst ved friere handel.

Et andet eksempel er miljøet. Johannesburg-topmødet i 2002 slog fast, at fattigdom, miljø og sociale problemer må ses under én hat. Miljøindsatsen blev nu opprioriteret med 800 mio. kr. i alt i 5-års-perioden 2005-2009, hvoraf 375 mio. kr. går til Afrika. Det betyder, at titusinder får adgang til rent drikkevand. Den grønne profil i bistanden er ikke mindst til fordel for de fattigste. Så sent som for en måned siden åbnede jeg selv for vandet både i et overrislingsprojekt og i et drikkevandsprojekt i Tanzania.

Et tredje eksempel er håndteringen af de mange konflikter i udviklingslandene. Uden sikkerhed kan der ikke skabes udvikling, uden udvikling kan der ikke skabes sikkerhed. Derfor er sikkerheds- og udviklingspolitik alfa og omega, også når vi taler om fattigdomsbekæmpelse. Det vil blive afspejlet i den nye afrikapolitik, som regeringen vil fremlægge inden årets udgang, efter at vi nu har fået hørings svar i forbindelse med den høringsrunde, som vi har startet.